

Overlast-verlichting

De wens van een centrumbewoner

'Amsterdam is van iedereen', als motto van het kersverse coalitie-akkoord.

Als ik op langs de Dam, door de Paleisstraat fiets, nou ja, fiets, met gevaar voor eigen leven doorheen wurm, kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat de stad door veel meer mensen geclaimd wordt dan de 820.000 Amsterdammers die in het coalitie-akkoord genoemd staan. Winkelend publiek, uitgaand publiek, een rij voor Madame Tussauds, taxi's, auto's, koetsen, trams, fietstaxi's, levende beelden, bakfietsen. Kermis, demonstraties, evenementen, ontvangsten in het paleis. En er wordt 'gevierd', heel veel gevierd: de laatste dag als vrijgezel, dat Nederland goed kan voetballen, dat gay-zijn hier mag, dat de koning jarig is. En dat doe je in Amsterdam uitbundig, luidruchtig en het liefst mallotig verkleed.

Ik hoef daar niet langs, er zijn meerdere routes. Maar voor zover ze er zijn, staan de stoepen vol met: fietsen, afval, plantenbakken, reclameborden, tafels, stoelen, banken, terrassen, display's, te verkopen producten. Voetgangers bevinden zich dus noodgedwongen op het fietspad of rijweg. Lossende vrachtwagens, scooters, motoren, Rondslingerende toeristen op huurfietsen, koeriers. Zich aan gevels vergapende groepen, al dan niet onder begeleiding van een gids. Zieke kinderen die met gillende sirene naar Artis worden gebracht. Op Prins Hendrikkade is er geen doorkomen aan vanwege de touringcars waar toeristen in-en-uit stappen.

Thuisblijven kan ook. Mijn raam kan ik bij mooi weer, vanwege herrie en uitlaatgassen, niet meer openzetten. Om de 10 minuten komt er een bierfiets met veel gelal voorbij. Rondvaartboten moeten toevallig bij mij op de hoek met een flinke stoot gas een draai door de Haarlemmersluis maken. En doemt er dan een ander bootje op, dan laat de kapitein met de scheepstoeter als wapen er geen misverstand over bestaan dat de gracht niet van iedereen, maar van hem is. Van de vele, hele vele bootjes, die voorbijkomen, zijn de sloepen met pakweg 50 zuipende gasten aan boord, het ergst. Die hebben geen coalitie-akkoord nodig. De stad is al van hun, dus dan kan je ondanks het verbod op versterkte muziek aan boord 'geef mij maar Amsterdam' uit je boxen laten knallen. En met meebleren bekrachtigen dat de stad echt van jou is. In je auto de volumeknop van de geluidsinstallatie op max. zetten en met open ramen over de grachten rijden, lijkt trouwens ook de ultieme ervaring van vrijheid en/of stadsbezit op te leveren.

Op zondagochtend ga ik vroeg de deur uit om te sporten. Wat een aangename rust als ik mijn voordeur uitkom. Jammer van dat half leeggegeten patatbakje, een blikje of flesje op mijn trap. De volgende dissonant tref ik na 4 stappen: gasten die in hun auto overnachten. Tot 9.00 uur is parkeren, eh.. kamperen gratis op de gracht. Heel veel last heb ik daar niet van. Maar van wie zouden die drollen met dat verfrommelde papieren zakdoekje erbovenop tussen de auto's zijn? Echt minder leuk wordt het wanneer ik gemiddeld zo'n twee keer per jaar mijn auto vervolgens met schade aantref: inbraak, of een fiets die er tegen aan is gevallen.

Eens even kijken wat het kersverse college voor mij in petto heeft.

'Lastenverlaging voor de burger.' Hondenbelasting, roerende zaakbelasting, reclamebelasting en precario worden afgeschaft. Afvalstoffenheffing gaat naar beneden. Echter, de prijs van de parkeervergunningen gaan wel met maximaal 25% omhoog. Zoiets noem je dan toch lastenverschuiving. Snap ik het nog? Maakt niet uit. Voor mij is maar een ding echt belangrijk. En dat is: overlast-verlichting!

'Minder regels'. Dat klinkt goed. Hoewel? Minder regels of handhaving, wat zou het meest effectief zijn? Om daar een antwoord op te krijgen wil ik het bestuur uitdagen om op speelse wijze de bestaande 'short-stay' praktijk te onderzoeken. Ik stel een teambuilding sessie voor: 'rolkoffertje volgen'. Start bij het Centraal Station. Wie als eerste bij 10 illegale verhuurpraktijken uitkomt, heeft gewonnen. Illegaal verhuurde sociale huurwoningen tellen dubbel. Wedden dat er binnen het uur

een winnaar is. En die mag dan zeggen of 'minder regels' of 'handhaven van regels' als sturingsmechanisme het beste werkt.

'Het coffeeshopbeleid wordt vriendelijk'. Het staat er niet, maar dit zou kunnen betekenen dat de 5 coffeeshops aan het begin van het Singel en Haarlemmerstraat gedoogd blijven. Die coffeeshops zitten op minder dan 350 meter van de Burghtschool. Om kinderen te beschermen, mag dit volgens de landelijke overheid niet. Kinderen mogen niet stemmen, leveren evenmin een bijdrage aan de stadsfinanciën. Maar om hun belang ondergeschikt te maken aan die van de ondernemer. De stad zou toch ook een beetje van de kleintjes moeten zijn.

'De kracht van Amsterdam is vrijheid' Maar de vrijheid voor de een om te blowen, betekent voor de ander gedwongen wietdampen inademen. Vrijheid om met je 2-takt rond te tuffen, betekent voor de ander de dwang tot het in inademen van fijnstof. Vrijheid om je oude badkuip gevuld met tulpen op de Herenmarkt te zetten, betekent voor de ander: 1,5 m² openbare ruimte inleveren.

'Meer doorstroming in het verkeer' o.a. door groene golven in te stellen'. Wat gaat dat helpen? Mijn ervaring is dat ook wanneer mijn fietsstoplicht in de Paleisstraat op groen staat, de door rood lopende golven van voetgangers het onmogelijk maken om door te rijden. Tip: gooi de bierfietsen eruit, dát bevordert de doorstroming.

'Mediators die namens de gemeente gaan onderhandelen bij een belangenconflict tussen regel-aan-de-laarslappende-horeca-uitbaters en buurtbewoners'.

Goed idee! Al zou ik willen voorstellen het takenpakket van de mediators uit te breiden tot belangenconflicten tussen bewoners en bierfietsexploitanten, sloepexploitanten, raamprostitutie-exploitanten en coffeeshopexploitanten.

'Indieners van klachten beter informeren over wat er met klachten gebeurt'.

Een kleine anekdote om te illustreren hoe blij ik daarvan word. Afgelopen Gayparade heb ik rond middernacht 'overlast te water' gebeld omdat ik niet kon slapen vanwege de langsvarende luidruchtige bootjes. Ik werd vriendelijk te woord gestaan, het probleem werd herkend, maar omdat Waternet slechts 1 boot heeft om te handhaven, er veel grachten zijn, en de prioriteiten anders lagen, konden ze me niet binnen afzienbare tijd mijn rust garanderen. Ik naar de website van de Politie. Daar vond ik de mogelijkheid om een e-mail kon sturen. Na twee dagen een reply: de contactgegevens van een juridisch-adviesbureau, gespecialiseerd in overlast-ergernissen. Met het advies dit bureau in de arm te nemen.

Voor het eerst van mijn leven een klacht bij de gemeente ingediend. Na 2 dagen werd ik gebeld. Wederom werd ik keurig te woord gestaan en ontmoette ik veel begrip. De medewerker woonde tenslotte zelf aan het water en wist dus van hoed-en-rand wat betreft dit type overlast. Echter: uitzonderingen op bepaalde dagen; prioriteiten; doen wat we kunnen, enz. Kortom, terugkoppeling bij klachten is zo slecht nog niet. Alleen, het helpt mij niet!

Amsterdam van iedereen? Beste bestuurders, om in facebooktermen te spreken: ik vind dit niet meer leuk! Een beetje reuring in het centrum hoort erbij, dat snap ik. Maar met de jaren heb ik de overlast zien, en horen toenemen. En adem ik meer fijnstof in. De kritische grens is overschreden. Mijn rol in dit 24-7 event is backstage: het onderhouden van een huis dat als decorstuk dient. Daarnaast betaal ik deels het gelag in de vorm van torenhoge OZB. Beste bestuurders, mijn wens is overlast-verlichting, zodat de stad weer een beetje óók van mij wordt.

Jeanet Meppelink, een van de 820.000 Amsterdammers
Woont aan het begin van het Singel
e-mail: jeanetmeppelink@gmail.com